

igennem Folketinget, end den har. Maaſte vil Folketinget ſige, at Fejlen ligger i den Maaſe, hvorpaa Regeringen har foreſlaaet Tolden lagt, idet den har foreſlaaet, at Tolden paa det indførte Sukker ſkulde forhøjes, i Stedet for at man kunde have ønsket, at denne Godtgørelſe udelukkende ſkulde være kommen til gode ſom en Medſættelſe af Afgiften paa indenlandſt Sukker. Det er formodentlig finansielle Henſyn, der have ledet Regeringen, men det vilde vel ikke have været ſaa urimeligt under ſaadanne abnorme Forhold ſom dem, der for Djebliffet herſte paa Sukkermarkedet, om Regeringen havde taget ſærligt Henſyn dertil og enten ved en anden Told, f. Eks., ſom der blev ſagt i Folketinget, en Hvedetold, eller maaſte ved et direkte Tilſtød fra Statens Side for et enkelt Mars Skyld havde ſtøttet denne Induſtri. Indbringeren af det foreliggende Lovforſlag, Folketingsmanden for Rjøbenhavns 4de Valokreds, udtalte ved 1ſte Behandling i Folketinget, at det var opportuniſtiſke Henſyn, der havde ledet til dette Lovforſlags Fremkomſt. Jeg vil dog mene, at det ogſaa var oppotuniſtiſke Henſyn, der gjorde ſig gældende, da Regeringen fremkom med ſit Forſlag om Medſættelſe af Sukkertolden. Det er jo ogſaa kun en fuldstændig kortvarig Hjælp, man der havde foreſlaaet, idet man kun havde foreſlaaet denne Medſættelſe af Sukkerafgiften for et enkelt Aar, men ſaaledes ſom Folketinget tog det, og ſaaledes ſom Regeringen har ſtillet ſig over for den Sag, er det jo klart, at den ikke kan føres igennem. Det ſukkerdyrkende Landbrug beklager dette meget og vil henſtille til den kommende Toldkommiſſion, at den tager Sukkertoldspørgſmaalet under alvorlig Overvejelſe, det være nu ved, at man vil indſtrænke Afgiften, eller det være ved, at man vil forandre Standartprøverne ſaaledes, at den nuværende Standartprøve bliver anderledes, end den hidtil har været. Men ſikkert er det, at hvis denne ſtore, blomſtrende Induſtri ſkal gaa ſin Undergang i Møde, er det ſtore Kapitaler, vort Land vil komme til at miſte.

Med Henſyn til det foreliggende Lovforſlag om, at den nuværende Øltold ſkal blive ſtaaende, ſom den nu ſtaar, kan jeg ikke andet end betragte det ſom en Luſtustold, man ønsker at opretholde og ikke vil forhøje. Det forekommer mig, at man her er kommen ind paa et forkert Princip. Man søger at holde en Beſtyttelſeſtød paa den Luſtus, ſom eksisterer, men søger paa den anden Side at bringe den Induſtri, ſom fuldstændig er Landbrugets og vort Lands egen Induſtri, Sukkerinduſtrien til Fald. Brygge-

rierne ere ikke i den Grad en hjemlig Induſtri ſom Sukkerproduktionen, idet de ikke i ringe Grad forſyne ſig med Blyg fra fremmede Lande. Derimod er Sukkerinduſtrien fuldstændig henviſt til den hjemlige Produktion, ligesom det forekommer mig højt urimeligt, naar man ſer, hvad et Pund Sukker er værd, og hvad et Pund Øl er værd i nationaløkonomiſt Betydning, at man søger at holde Haanden over den ene Induſtri, men ganſte roligt lader den anden Induſtri vandre ſin ſtæve Gang, den Gang, ſom maaſte fører til dens Undergang. Landbruget beklager ſom ſagt dette og kan kun lægge Anſvaret over paa Regeringen, ſom har ladet denne Sag gaa ud af ſit Lovforſlag.

Formanden: Jeg har paa Grund af den Forbindelſe, ſom jo ganſte viſt paa forſkellig Maaſe har været mellem Afgifterne af Øl og af Sukker, ikke villet hindre det ærede Medlem i at udtale ſig, men jeg finder dog med Henſyn til de fremtidige Talere Anledning til at gøre opmærksom paa, at det foreliggende Lovforſlag kun bekræfter ſig med Afgiften af Øl.

Tolderlund: Jeg ſkal ſelvfølgelig holde mig til det foreliggende Forſlag og ikke komme ind paa Omtale af den Sammenkobling af Forſlag, ſom fandt Sted i Folketinget. Da det der viſte ſig uſandſynligt, at de to Forſlag, ſom vare ſtillede af Finansministeren om Sukkertolden og om Ølſtatten, kunde gennemføres i Aar, ſaa jeg med Tilfredsſtillelſe, at der ved privat Initiativ blev ſtillet Forſlag om en Forlængelſe af Varigheden af den midlertidige Beſtemmelſe om Ølſtatten i Loven af 1ſte April 1891. Jeg bringer den højtærede Finansminister min Tak, fordi han har kunnet ſlutte ſig til, at diſſe to Forſlag bleve ſtilte ad, og at det derved maaſte kunde blive muligt at ſaa denne Lov fremmet. Naar jeg ønsker, at Forſlaget ſkal blive vedtaget, er det, fordi jeg — da det nu maa betragtes ſom ſlaaet faſt, at der vil komme en Toldkommiſſion — vilde anſe det for henſigtsmæssigt, at denne Forhøjelſe af Ølſtatten udſtydes det foreſlaaede Halvhaar, idet det ſtiller den eventuelle Kommiſſion friere over for det Spørgſmaal, ſom abſolut maa blive draget ind i Forhandlingerne. Det, her er Tale om, re-præſenterer allerede nu et ſaa betydeligt Beløb i finanſiel Henſeende, at det ganſke ſikkert vil komme frem, og man vil nu efter de Erfaringer, man har indhentet om Lovens Virkninger under dens 4-aarige Eksiſtens, kunne danne ſig en Mening om, hvorvidt der er nogen Anledning til Forandring i